

BRIAND – KELLOGGŮV PAKT

PAŘÍŽ, 27. SRPNA 1928

President Německé říše, president Spojených států severoamerických, Jeho Veličenstvo král Velké Británie, Írska a britských území zámořských, císař indický, Jeho Veličenstvo král italský, Jeho Veličenstvo císař japonský, president Polské republiky, president Československé republiky,

jsouce si hluboce vědomi svého slavnostního závazku podporovat dobro lidstva; přesvědčení, že přišel čas, kdy je třeba upřímně se zřeknout války jakožto prostředku státní politiky, aby tak mohly navždy trvat mírumilovné a přátelské vztahy, existující nyní mezi jejich národy;

přesvědčení, že veškeré změny v jejich vzájemných vztazích mají se dít jen pokojnými prostředky a uskutečňovat v pořádku a míru a že každá smluvní mocnost, která by se napříště snažila uplatnit své státní zájmy válkou, má pozbýt výhod této smlouvy;

v naději, že všechny ostatní národy světa, povzbuzeny jejich příkladem, připojí se k tomuto humanárnímu snažení a svým přistoupením k této smlouvě, jakmile nabude působnosti, umožní svým národům účast na jejich blahodárných ustanoveních, spojující takto civilizované národy světa tím, že se společně zřeknou války jakožto prostředku své státní politiky,

rozhodli se uzavřít smlouvu a ustanovili k tomuto cíli svými plnomocníky:

(jména plnomocníků)

kteří se po vzájemné výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležitě formě, dohodli na těchto člancích:

ČLÁNEK 1.

Vysoké smluvní strany slavnostně prohlašují jménem svých národů, že válku odsuzují jako prostředek k řešení mezinárodních sporů a zřikají se jí jako prostředku státní politiky ve svých vzájemných vztazích.

ČLÁNEK 2.

Vysoké smluvní strany uznávají, že urovnání neb vyřešení veškerých sporů a konfliktů, které mohou mezi nimi vzniknout, ať budou jakékoli povahy nebo původu, nemá se nikdy dít jinak než pokojnými prostředky.

ČLÁNEK 3.

Tato smlouva bude ratifikována Vysokými smluvními stranami jmenovanými v úvodu podle jejich příslušných ústavních předpisů a nabude mezi nimi působnosti, jakmile všechny ratifikační listiny budou uloženy ve Washingtonu.

Až tato smlouva nabude působnosti, jak je stanoveno v předchozím odstavci, zůstane otevřena tak dlouho, dokud bude třeba, k přístupu všech ostatních mocností světa. Každá listina dosvědčující přistoupení některé z mocností bude uložena ve Washingtonu a ihned po uložení nabude působnosti mezi mocností takto přistupující a ostatními smluvními mocnostmi.

Vládě Spojených států se ukládá dodat každé vládě, která je jmenována v úvodu, a každé vládě, která k této smlouvě dodatečně přistoupí, ověřený opis smlouvy a každé ratifikační listiny aneb listiny o přístupu. Bude také povinností vlády Spojených států ihned telegraficky uvědomit tyto vlády o uložení každé listiny o ratifikaci nebo o přístupu.

Na důkaz toho podepsali příslušní plnomocníci tuto smlouvu v jazyce francouzském a anglickém za stejné platnosti obou znění a připojili k ní své pečeti.

Dáno v Paříži dne 27. srpna roku tisícího devítistého dvacátého osmého.¹

Pečeti a podpisy

¹Převzato z publikace: Dokumenty ke studiu mezinárodního práva a politiky, Praha SNPL, 1957, s. 48 – 49